

РЕШЕНИЕ

№ 63

гр. Б., 06.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – Б., ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Росица Бункова

Членове: Божана Манасиева
Крум Динев

при участието на секретаря Илиана Ангелова
в присъствието на прокурора Р. Андр. Г.

като разгледа докладваното от Росица Бункова Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20241200600002 по описа за 2024 година

Пред Окръжният съд производството по делото е образувано по жалбата на
адв. И. П., в качеството ѝ на защитник на подсъдимата Ф. И. Д. от с.К. и е за
проверка на невлязлата в сила присъда № 60046 от 06.10.2023 год.,
постановена по нохд № 236 от 2021 год. по описа на Районен съд Г.Д..

С цитираната присъда, съдът в Г.Д. е признал подсъдимата Д. за виновна, в
това, че на 29.09.2017г. в с. К., обл. Б. е съставила неистински официален
документ – нотариално удостоверение /нотариално заверка на подпис/, рег. №
635 от 29.09.2017г., като е положила подпис от името на кмета на село К.,
обл. Б. – Р.И.Б. от с.К., и печата на кметство К., за да удостовери неверни
обстоятелства, че А.Ю.Б. с местожителство в с. К. е положила подписа си
пред Р.И.Б. - кмет на село К., върху „Заявление за промяна на участие и
прехвърляне на натрупаните суми по индивидуалната партида в друг
съответен фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване“, до
Пенсионно осигурителна компания „Д.“ АД - гр. София, бланка с № **** и
дата на завеждане 13.10.2017г., с цел да бъде използван този документ за
прехвърляне на натрупаните ѝ суми за допълнително задължително
пенсионно осигуряване по индивидуалната ѝ партида във Универсален
пенсионен фонд „Д.“, управляван от ПОК „Д.“, АД - гр.София в друг
съответен фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване, а
имено Универсален пенсионен фонд „Д.“ АД - гр. София, управляван от ПОК
„Д.“ АД - гр.София, поради което и на основание чл.308, ал.2 , пр.2, алт.2 във

вр. с ал.1,пр.1 от НК във вр. с чл.54 от НК я е осъдил да изтърпи наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца, като на основание чл.66 ал.1 от НК е отложил изпълнението на същото за срок от три години след влизане в сила на присъдата. С атакуваната присъда, подсъдимата Д. е осъдена да заплати и сторените по делото разноски.

Твърди се във въззивната жалба и допълнението към нея, че така постановената от РС присъда е неправилна и незаконосъобразна, тъй като решаващия съд е извършил неправилен доказателствен анализ, освен това не е дал отговор защо кредитира едни доказателства, а други- не. Сочи се, че неправилно РС не е кредитирал показанията на свидетеля Р.Б., който твърди, че в деня на заверката е бил заедно с подсъдимата в един кабинет, през цялото време, вкл. е и наблюдавал действията ѝ, поради което Д. е нямала физическа възможност да извърши заверката върху заявлението. Твърди се също така, че няма доказателства, че заверката е извършена именно на инкриминираната дата. Иска се оправдаване и алтернативно защитата излага и съображения, че ако се приеме, че деянието е осъществено от подсъдимата, то същото представлява маловажен случай, поради което и деянието следва да се преквалифицира по чл.308,ал.4 от НК и Ф. Д. да се освободи от наказателна отговорност с налагане на административно наказание по реда на чл.78а от НК.

В съдебно заседание подсъдимата Д. и защитника- адв.П. се явяват лично и поддържат жалбата по доводите, изведени в допълнението към същата. В право на лична защита подсъдимата твърди, че категорично подписа на инкриминирания документ не е положен от нея и иска да бъде призната за невиновна по повдигнатото обвинение.

Представителят на Окръжна прокуратура Б., оспорва жалбата. Счита, че защитата неправилно интерпретира показанията на кмета на с.К.- свид. Б. и напълно споделя доводите на РС за това, че случаят не е маловажен. Пледира атакуваната присъда като правилна и законосъобразна да бъде потвърдена.

Окръжният съд, в настоящият състав, след като взе в предвид изложеното във въззивната жалба и допълнението към нея, становищата на страните и събраните по делото доказателства и след като извърши цялостна проверка на атакуваната присъда и извън основанията, посочени от страните, съгласно разпоредбите на чл.313 и чл.314,ал.1 от НПК, намира следното:

Районният съд е изяснил правилно относимите към предмета на доказване факти, тъй като е сторил това след верен доказателствен анализ на събраните по предвидения в НПК процесуален ред доказателства и доказателствени средства. Така установеното от РС от фактическа страна се споделя и от настоящата инстанция и е следното:

Подсъдимата Ф. И. Д. е родена през **** год. и е жителка на с.К.. Омъжена е за свидетеля И. Д., има висше образование, трудово ангажирана. Не е осъждана и не е освобождавана от наказателна отговорност с налагане на административно наказание по реда на чл.78а от НК. За времето от 2007

година до 29.09.2017 год. е заемала длъжността „специалист“ в кметство К.. Към септември 2017 год. кмет на с.К. е бил свидетеля Р.И.Б..

Свидетеля И. Д. към 2017 год. работил като координатор на различни пенсионни осигурителни дружества, като за осъществяване на функциите си работил с помощта на различни агенти, един от които- свидетеля К.Б.. Същия около 2017 година набирал клиенти за Универсален пенсионен фонд „Д.“ АД - гр. София. От своя страна свидетелката Р. Б.- съпруга на Б. разговаряла със свидетелката М. Б., последната да попита майка си - А. Б., дали не е съгласна да прехвърли допълнителното си пенсионно осигуряване от УПФ „Д.“, управляван от ПОК „Д.“ АД към УПФ „Д.“, управлявано от ПОК „Д.“ АД, като не получила изричен отговор от А. Б.. За да се извърши такова прехвърляне било необходимо да се подаде „Заявление за промяна на участие и прехвърляне на натрупаните суми по индивидуалната партида в друг съответен фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване“ до съответната нова Пенсионно осигурителна компания, което заявление да бъде заверено нотариално. Свидетелката А. Б. не е подписвала такова заявление и не е представяла такова за нотариална заверка. Независимо от това, заявление изхождащо от свидетелката А. Б. е изготвено от неустановено лице, като нотариалното удостоверение на гърба на „Заявление за промяна на участие“ е съставено на 29.09.2017г. от подсъдимата Ф. И. Д. в с.К., в последния ѝ работен ден в кметството в село К. на длъжност „Специалист - финанси“. Същата се подписала от името на кмета на с.К. - св.Р.Б. и положила кръглия печат на Кметството на с.К. върху удостоверението, за да удостовери, че А. Б. е положила подпис върху „Заявлението за промяна на участие“ пред кмета на село К..

Към 2017г. свидетелката А. Б. е била клиент на банка Д. и на УПФ „Д.“. С писмо от 16.02.2018г. УПФ „Д.“ уведомили свидетелката, че средствата по индивидуалната ѝ партида в УПФ „Д.“ са прехвърлени в УПФ „Д.“, управлявано от ПОК „Д.“ АД, като натрупаните парични суми са прехвърлени от едната партида в новата- тази на УПФ „Д.“, което станало на 15.02.2018г. Писмото до свидетелката А. Б. е получено от свекър ѝ на 25.04.2018г. В същия ден свидетелката посетила офис на банка Д. в гр.Г.Д., където при извършена проверка и било потвърден факта на прехвърлянето на средствата по индивидуалната ѝ партида в ПОК „Д.“ АД. Самото прехвърляне на средствата станало въз основа на „Заявление за промяна на участие и прехвърляне на натрупаните суми по индивидуалната партида в друг съответен фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване“ - бланка с № ****, заведено на 13.10.2017г. от името на А. Б. и сключен договор за допълнително задължително пенсионно осигуряване с УПФ „Д.“, като на гърба на заявлението било извършено нотариално удостоверяване на положения върху частния документ подпис от името на А. Б., с рег. № 635 от 29.09.2017г., подписано от кмета на село К., общ. Г.Д., обл. Б. - Р.И.Б., като подписа от негово име е положен от подсъдимата Ф. Д..

От страна на дружеството документите били подписани от свидетеля И. Д.,

който към този момент работел на длъжност „Ръководител на териториално представителство „ в гр.Разлог към УПФ „Д.“, управлявано от ПОК „Д.“ АД гр.София.

След като установила, че е извършена промяна на участието ѝ от един пенсионен фонд в друг, без нейно знание и съгласие, свидетелката А. Б. сигнализирила за това с жалба в РП Г.Д., след което е образувано и ДП.

Входа на ДП е назначена графическа експертиза, изпълнена от вещото лице В.Щ., приобщена към доказателствения материал, от заключението на която се установява, че в заявлението за промяна на пенсионния фонд и в договора за допълнително задължително пенсионно осигуряване в универсален пенсионен фонд „Д.“ с № **** от 13.10.2017г, подписите от името на А. Б. не са положени от нея, както и ръкописните текстове - обекти на експертизата, изписани в заявление до ПОК „Д.“ АД за участие в универсален пенсионен фонд „Д.“ с № 012/**** от 13.10.2017г. и договор за допълнително задължително пенсионно осигуряване в универсален пенсионен фонд „Д.“ с № **** от 13.10.2017г. на лицето А. Ю. Б. с ЕГН ***** от село К. не са изпълнени от никое от лицата А. Ю. Б., И. И. Д., К. И. Б. ЕГН *****, Р. И.ова Б. ЕГН ***** и М.т А. Б. с ЕГН *****. Следваща графическа експертиза, изпълнена от същото вещо лице сочи в заключението си , че подписите, обекти в заявление до ПОК „Д.“ АД за участие в универсален пенсионен фонд „Д.“ с № 012/**** от 13.10.2017г. и договор за допълнително задължително пенсионно осигуряване в универсален пенсионен фонд „Д.“ с № **** от 13.10.2017г. на лицето А. Ю. Б. от с.К. с ЕГН *****, положени след „осигурено лице,, не са положени от лицата А. Ю. Б. ЕГН ***** и И. И. Д. с ЕГН *****. Подписите след „И. Д.“ са положени от лицето И. И. Д. ЕГН *****.

Подписа, положен за кмет на гърба на с.К., на процесното заявление е положен от подсъдимата Ф. Д., като печата на заверката е идентичен с печата на кметството. Още една графическа експертиза изяснява, че ръкописния текст върху договора с УНФ „Д.“ не е изпълнен от подсъдимата по делото- Ф. Д..

В хода на съдебното следствие пред РС е назначена нова комплексна графическа и техническа експертиза, изпълнена от вещите лица- Д.Г., И. А. и В.Ц.- вещи лица от НИК- МВР. Същите сочат в заключението си, дадено след изследване на значителен брой сравнителен материал-писмени документи, съдържащи подписа на подсъдимата, че подписът положен за кмет на гърба на заявлението за промяна на участие и прехвърляне на натрупаните суми по индивидуална партида в друг пенсионен фонд- процесната бланка- заявление е положен от подсъдимата Ф. Д..

Така установеното във фактическо отношение от решаващия съд, съдържа правилно изяснени факти, въз основа на верен анализ на събрани по предвидения процесуален ред доказателства и доказателствени средства. Основен доказателствен източник са показанията на свидетелката А. Б., от

името на която е подадено заявлението за промяна на пенсионния фонд. Същата в показанията си е категорична, че не е подписвала такова заявление, нито е посещавала кметството, за да извърши нотариална заверка на такова заявление. Показанията ѝ следва напълно да се кредитират, тъй като кореспондират с една от назначените графически експертизи на в.л. Щ. от ДП, от която категорично се изяснява обстоятелството, че същата не е подписвала това заявление. Кореспондиращи с нейните показания са и тези на дъщеря ѝ- свидетелката М.т Б.. Последната изяснява в показанията си, че свидетелката Р. Б. и предложила натрупаните суми по индивидуалната партида на майка ѝ , да бъдат прехвърлени в ПОК Д., тъй като там работил мъжа ѝ- К.Б., като М.т Б. се съгласила да предложи на родителите си да извършат такова прехвърляне на сметки по партида за пенсионно осигуряване, но в последствие дори не е разговаряла с майка си за това.

Други свидетелски показания от изключително значение за изясняване на обстоятелствата по делото са тези на свидетеля Р.Б.- кмета на с.К., от чието име подсъдимата е положила подпис върху заявлението. Този свидетел изяснява обстоятелствата около последния работен ден на подсъдимата Д., в който същата е следвало да предаде служебните документи на нарочно образуваната комисия от Община Г.Д.. Същият ден посоченият свидетел е бил на работа, като с показанията си изяснява разположението на служебните кабинети- неговия и на подсъдимата, това къде се намира кръглия печат на кметството- в чекмедже при подсъдимата, както и обстоятелството, че той по времето през което е бил кмет е извършвал малко на брой нотариални заверки- насочвал е хората за извършване на заверки към нотариуси. Изяснява също така, че действително е издал заповед такива нотариални заверки да се извършват от подсъдимата, но само в негово отсъствие и то с изрична устна уговорка Д. да не прави такива за прехвърляне на пенсионни фондове, тъй като съпругът ѝ работи в такъв. Категоричен е, че този ден свидетелката А. Б. не е идвала в кметството за заверка /изяснява, че не са роднини, въпреки съвпадението на фамилиите/ и той не е извършвал такава нотариална заверка. Съдът изцяло кредитира показанията на този свидетел, така както е сторил и РС, тъй като те кореспондират с показанията и на свидетелите- Б.Ю. и Д.К. това са лицата от комисията по приемане на документите от Община Г.Д., а така също и със заключенията на съдебно-графическите експертизи. Чрез така посочените доказателства е видно, че е налице пълно основание да се кредитират показанията на свидетеля Б. като достоверни и правдиво изясняващи възприетите от него факти. Твърдението на защитата, че неправилно решаващият съд е тълкувал показанията на този свидетел, не е подкрепено с убедителни аргументи. Превратно са тълкувани от защитата показанията на Р.Б., като се твърди, че процесния ден Б. е имал непрестанно наблюдение над подсъдимата, вкл. и докато е пушил на терасата. Внимателния прочит на показанията на този свидетел изобщо не сочи на такива твърдения, но дори и те да бяха налице, очевидно няма как такива показания да бъдат кредитирани, доколкото същите се явяват житейски

недостовърни. Но следва да се отбележи, че РС е приел обвинението за доказано не само и единствено въз основа на показанията на свидетеля Б., а най-вече въз основа на заключенията на графическите експертизи- и единична от хода на ДП и тройна в хода на съдебното следствие, категорично установяващи, че подписа за кмет на процесното заявление е положен от подсъдимата. Последната и пред въззивната инстанция е категорична, че подписа не е положен от нея. Това и твърдение се възприема от въззивната инстанция като такова насочено към реализиране на защитната ѝ позиция, не за разкриване на обективната истина по делото, тъй като то се явява напълно голословно и неподкрепено с никакви доказателства. Следва изрично да се отбележи, че решаващия съд е положил максималните усилия за изясняване на обективната истина по делото, като отчитайки защитната позиция на подсъдимата е назначил тройна- графическа експертиза и то изпълнима от вещи лица с най-висока компетентност от НИК към МВР, като и заключението на тази експертиза, единодушно и еднопосочно със заключението на вещото лице Щ. и на вещото лице Н. е категорично, че подписа положен от „кмет“ за извършената нотариална заверка е положен от подсъдимата.

Правилно при преценка на достоверността на показанията на свидетелите- Р. Б. и К.Б., РС не е кредитирал същите изцяло, тъй като не се потвърждава от други доказателствени средства твърдението на Р. Б., че е предала на М.т Б. документите, необходими по прехвърлянето на партията на майка ѝ. Наред с това от показанията на свидетеля К.Б. се установява, че той е работил във фонд „Д.“, където „нещо като шеф“ му бил съпругът на подсъдимата. Този свидетел изяснява също така, че е дал на съпругата си необходимите документи за прехвърляне на партията си празни, след което Р. Б. му върнала документите попълнени от името на А. Б., а той от своя страна ги предал на И. Д., а последният пък от своя страна твърди, че документите са предадени от Б. в офиса на „Д.“ в Б.. Очевидно така посочените последни трима свидетели- съпрузите Б. и съпругът на подсъдимата са заинтересовани, в показанията си всеки се опитва да „прехвърли“ отговорността за заявлението на другият, като първите двама- Б. са лица, които с показанията си сами могат да се уличат в престъпление, поради което и съдът не кредитира напълно показанията им. От своя страна И. Д. е съпруг на подсъдимата и в този смисъл е и пряко заинтересован от изхода на делото. Съдът приема, че е безспорно установено, че свидетеля Б. е предал на съпругата си Р. Б. празните бланки от документи, последната му ги върнала попълнени и подписани от името на А. Б. /от експертизите не се установява, че някой от тези свидетели ги е попълнил/ и съдът кредитира показанията на К.Б. в частта в която той сочи, че е предал попълнените документи на И. Д., тъй като е безспорно, че нотариалната заверка върху заявлението е изпълнена от подсъдимата по делото- съпругата му Ф. Д..

С оглед на така извършения доказателствен анализ, въззивната инстанция намира, че решаващия съд правилно и законосъобразно е приел, че

подсъдимата Ф. Д. е осъществила състава на престъплението по чл.308,ал.2 във вр. с ал.1 от НК.

От обективна страна нотариалната заверка върху „Заявление за промяна на участие и прехвърляне на натрупаните суми по индивидуалната партида в друг съответен фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване“ до Пенсионно осигурителна компания „Д.“ АД - гр. София, бланка с № **** и дата на завеждане 13.10.2017год. с рег. № 635 от 29.09.2017г. , с подпис на кмета на село К., общ. Г.Д. – Р.И.Б. от с.К., и печата на кметство К., обл.Б., удостоверяваща, че А.Ю.Б. е положила подписа си пред Р.И.Б. - кмет на село К. е официален документ. Касае се за „смесен“ документ, който комбинира признаците на частен и официален документ, при който нотариалната заверка съставлява официален документ, тъй като удостоверява по надлежен ред подписа на лицата, а не съдържанието на документа /волеизявленията на лицата е частен документ/. Именно поради това и от обективна страна се касае за неистински документ, тъй като истинността е свързана само с автора, а не със съдържанието на същия. В този смисъл възражението на защитата, че не е установено кой и кога е съставил текста на заявлението е безпредметно към обективните признаци на деянието в което е обвинена подсъдимата. Както се посочи по-горе заключенията на графическите експертизи са категорични, че посочения за автор на нотариалната заверка кмет на село К. не е положил подписа си върху заверката, а това е сторила подсъдимата, поради което и с действието си тя е съставила неистинско нотариално удостоверяване на подпис, с което е осъществила състава на престъплението по чл.308,ал.2 от НК, като е сторила това при условията на пряк умисъл-съзнавала е , че лицето, което се е подписало на документа не присъства, за да удостовери подписа си, както и е съзнавала, че не е кмета на селото- Р.Б., но е целяла именно да настъпи престъпния резултат, който в кР. сметка е и пряко свързан с трудовите задължения на съпругът ѝ, от където се разкрива и мотива за извършване на деянието. Деянието е съставомерно под изпълнителната форма –съставяне на неистински официален документ, тъй като подсъдимата е придала вид на заявлението, че е заверено нотариално от кмета на село К., като подписа удостоверяващ заверката е положен от нея.

С оглед на изложеното въззивната инстанция намира, че изводите на РС Г.Д., че подсъдимата Ф. Д. е осъществила състава на престъплението в което е обвинена за правилни и законосъобразни, като не споделя единствено доводите, че деянието не съставлява маловажен случай. На първо място следва да се посочи, че дефиницията за маловажен случай е дадена в разпоредбата на чл.93 т.9 от НК- маловажно е престъплението е с незначителност на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение на обикновените случаи от този вид. В настоящият казус видно от материалите по делото, подсъдимата не е осъждана, не е освобождавана от наказателна отговорност и няма други данни за нейни противообществени прояви, има висше образование и е трудово ангажирана. Деянието е

осъществено през месец септември 2017 год. и към настоящия момент са изминали повече от шест години, като в този срок отново няма данни за други противообществени прояви на подсъдимата Д.. В този смисъл доказателствата сочат на личност с ниска степен на обществена опасност, като това обстоятелство ведно с дългият срок между датата на деянието и постановяване на съдебния акт, мотивират въззивния съд да приеме, че са налице смекчаващи обстоятелства, поради което е и налице по-ниска степен на обществена опасност на деянието, в сравнение с обикновените случаи от този вид. Същевременно може да се приеме, че и вредните последици за пострадалата А. Б. не са съществени, доколкото не са загубени средствата ѝ по допълнителното пенсионно осигуряване, а е променен само фонда по който тези средства постъпват. В този смисъл основателно се явява искането на защитата за преквалифициране на деянието, като такова по чл.308,ал.5 във вр. с ал.2 и във вр. с ал.1 от НК. Въззивният съд, като взе в предвид, че разпоредбата на ал.5 на чл.308 от НК предвижда наказание пробация или глоба от 100 до 300 лв., намира, че са налице предпоставките за приложението на чл.78а от НК. На първо място подсъдимата не е осъждана и не е освобождавана от наказателна отговорност на следващо няма имуществени вреди от деянието, а и предвиденото наказание не е лишаване от свобода. Налице се законовите предпоставки за освобождаването на Ф. Д. от наказателна отговорност с налагане на административно наказание по реда на чл.78а от НК- глоба в полза на Държавата, като настоящият състав определя същото в размер на 1000 лв., като счита, че така ще се постигне целта на закона да се поправи подсъдимата към спазване на установения правов ред и ще се въздейства и на останалите членове на обществото. Присъдата в частта за сторените разноски следва да бъде потвърдена и същите да бъдат заплатени от подсъдимата по делото.

С оглед на изложеното, налице са основания за изменение на атакуваната присъда, поради което и на основание чл.334 т.3 във вр. с чл.337,ал.1 т.2 и т.4 от НПК, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА присъда № 60046 от 06.10.2023 год., постановена по нохд № 236 от 2021 год. по описа на Районен съд Г.Д., като преквалифицира престъплението за което подсъдимата Ф. И. Д. от с.К., с ЕГН-***** е призната за виновна от такова по чл.308, ал.2, алт.2 във вр. с ал.1 пр.1 от НК в престъпление по чл.308, ал.5 във вр. с чл.308, ал.2, алт.2 във вр. с ал.1 пр.1

от НК- маловажен случай, и на основание чл.78а от НК я освобождава от наказателна отговорност с налагане на административно наказание „глоба“ в полза на Държавата в размер на 1000 /хиляда/ лева.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____